

ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК PARISH HERALD

Лист парохије Светог Симеона Мироточивог Српске
Православне Цркве у Калгарију, Алберта

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

CHRIST IS RISEN!

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter
Calgary, AB.

Уредништво:

Главни и одговорни уредник:
Протонамесник Обрад Филиповић

Превели на енглески:
Ђоко и Морана Ивковић

Сарадници:
Јереј Милош Пурић
Др. Мајда Ђорђевић
Миланка Филиповић
Петар Грубор
Ален Ђелић
Татјана Ђеклић
Драгана Поповић
Зоран Милановић

Редакција:
2001 31 Avenue SW
Calgary, AB. T2T 1T3

Телефон: 403/244-3586
Факс: 403/244-1691

Интернет страница www.svetisimeon.org
Електронска пошта: obradf@yahoo.ca

Editors:

Editor-in –chief:
V. Rev. Obrad Filipovic

Translated in English:
Djoko and Morana Ivkovic

Contributors:
Rev. Milos Puric
Dr. Majda Djordjevic
Milanka Filipovic
Petar Grubor
Alen Djelic
Tatjana Ceklic
Dragana Popovic
Zoran Milanovic

Redaction:
2001 31 Avenue SW
Calgary AB. T2T 1T3

Phone: 403/244-3586
Fax: 403/244-1691

Web site www.svetisimeon.org
E-mail: obradf@yahoo.ca

РЕЧ УРЕДНИКА

Драги моји парохијани нека вам је са срећом и Божијим Благословом најрадоснији Хришћански празник, васкрсење Господа и Бога и Спаситеља нашега Исуса Христа. Радосно вас поздрављам речима ХРИСТОС ВАСКРСЕ!!

Недавно сам у разговору са једним парохијанином у нашој сали, после Свете Литургије, имао веома интересантну дискусију. Тема је била она која се често намеће у нашој заједници, изградња нове Цркве. На његово питање када ћемо одпочети са радом на овом пројекту одговорио сам: „*Онда када будемо бољи једни према другима, када се сложимо и заједно, Богу се молећи, кренемо да градимо Храм, Њему у славу а не себи,*.. Па ево, браћо и сестре, изгледа да смо почели да се још боље слажемо, Богу молимо, и крећемо ка нашем циљу. Наиме, већ од избора новог управног одбора за 2009. г.Г. обновљена је иницијатива за изградњу Цркве. Морам с поносом да истакнем да је нови одбор, сачињен од споја младости и искуства, озбиљно схватио овај подухват. Већ је одржано низ седница и преузете су одређене мере.

Најпре међутим, желим да вас упознам са нашом тренутном ситуацијом. Наиме, наша Црква поседује Храм са салом и паркингом у вредности од близу милион долара, као и имање купљено 2001. г.Г. у вредности од преко два милиона долара. Све ово је без кредита и у потпуном власништву Цркве. Осим тога до сада смо успели да уштедимо преко четири стотине хиљада долара који се налазе на рачунима у банци. Дакле ситуација је, сложићете се, прилично добра. Међутим, просторије које имамо постају нам, Богу хвала, мале тако да је једини логичан потез обнова иницијативе за изградњу.

Идеја која тренутно преовладава, и на којој се интензивно ради, јесте да се пронађе одговарајуће земљиште које би било мало даље од центра града него што је оно које поседујемо на 85 улици и 26 авенији. Такво земљиште би се купило за повољну цену тек пошто се успостави да је на њему могуће изградити Цркву. Затим би се прешло на продају постојећег имања које је у

предходних неколико година доста добило на цени. На тај начин бисмо имали значајну суму новца на располагању да отпочнемо са изградњом. Уз новац који имамо у грађевинском фонду то би било довољно да се уради доста тога.

Оно у шта се највише уздамо јесте ваша помоћ у раду. Управни одбор сматра да би добровољним радом наших парохијана било могуће уштедети веома велику суму новца. Ја се искрено надам, и дубоко верујем, да ће се Срби из Калгарија одазвати позиву своје Свете Цркве и да ће наш пројекат коначно заживети.

Када се само подсетим на дане када је наша садашња Црква грађена, о којима сам доста читао и слушао од наших парохијана, мене обузме оптимизам. Наиме, тадашњих 30-ак фамилија су успели да својим радом преполове буџет предвиђен за изградњу Цркве и да је тако малобројни саграде. Замислите колико пак, можемо учинити ми данас с обзиром да у овом граду већ имамо регистрованих пет стотина и тридесет породица. Надамо се наравно да ће нам се придружити и они који до сада нису. Све ћемо их дочекати отвореног срца и с Хришћанском љубављу.

Сви дакле услови постоје, једино што нам је потребно јесте љубав и слога и могућности ће бити неограничене. Уздајмо се, браћо и сестре, да ће нас васкрсли Господ објединити око своје Цркве и да ћемо, ако Бог да, ускоро заједно стајати на молитви у новоме храму Господњеме. Амин.

Протонамесник Обрад Филиповић

**УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР ГЛАСНИКА
СВОЈИМ ЧИТАОЦИМА И СВИМ
ПРАВОСЛАВНИМ СРБИМА ЖЕЛИ
СВАКИ БЛАГОСЛОВ ОД ГОСПОДА
ПОВОДОМ ПРАЗНИКА
ВАСКРСЕЊА ХРИСТОВОГ
РАДОСНО ВАС СВЕ ПОЗДРАВЉАЈУЋИ
ХРИСТОС ВАСКРСЕ!**

**ВАСКРШЊА ПОСЛАНИЦА ЊЕГОВОГ
ПРЕОСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА
КАНАДСКОГ ГОСПОДИНА ГЕОРГИЈА**

"Који једе хљеб овај живјеће вавијек" (Јн. 6, 58)

У посљедње вријеме, све више се чује, и све чешће, са забринутим лицем, прича о "свјетској економској кризи". То још називају и "глобалистичком кризом". И није чудо, јер се свијет определијелио за саможивот а не за саживот са осталим људима, створењима Божијим, за које је Бог са неба сишао.

Зашто овако почињем овогодишњу посланицу о Васкрсу?

Не да вас и ја уплашим тиме, не због тога што вјерујем да је безизлазност одговор на проблеме и "кризе". Не, него да поставимо једну паралелу у односу на све проблеме, старе и новонастале, а вјероватно и неке у будућности.

Сам Бог је устројио свијет овакав какав је, довољан за све људе, свих времена. Када је Бог створио свијет, закључио је: "И све добро бијеше веома" (1. Мој. 1, 31).

Шта је то што нас је упропастило, и шта упропаштава тај свијет који је "добар веома"? Одговор је један и једноставан: грешни и обезвјерени човјек; човјек обезбожени и саможиви. Тај човјек који у свему види себе као круну свега и врх пирамиде у којој се, испод њега, ствара његово власништво. Човјек који не признаје Бога изнад свега а ближњега свога као брата и равна себи. И онда, несавршени човјек, похлепни и незајажљиви, настоји да приграби себи оно што припада мени, теби, другима уопште.

Само је једини Бог и Господ наш Исус Христос рекао: "Од ове љубави ко ће наћи већу већ да душу своју положи за пријатеље своје" (Јн. 15, 13). Онај који је спреман да положи душу за ближњега, ево је, и ових дана, полаже ради нас и ради нашег заједништва са Њим. Тај нам може помоћи и у свим свјетским кризама, ако то од Њега тражимо.

Овоземаљски владари, економисти и "експерти", уводе нас у питање голе егзистенције

**EASTER EPISTLE OF HIS GRACE
GEORGIJE BISHOP OF CANADA**

"He that eats of this bread shall live forever"
(John 6:58)

Recently, quite often and worriedly more and more is being said about the "world economic crisis". It is also called the "global crisis". And it is no wonder for the world has chosen self-centredness and not life with other people created by God, for whom God descended from heaven.

Why do I begin this year's Paschal epistle in this manner?

Not to frighten you with this, not because I believe that hopelessness is the answer to problems and "crises". No, but rather to pose a parallel regarding all problems, old and newly created, and probably some in the future.

God Himself organized the world as it is, sufficient for all people of all times. When God created the world, He concluded "everything ... was very good".

What is it that has ruined us, and what ruins that world which is "very good"? There is one answer and it is very plain – sinful and faithless man; man who is without God and who is egocentric. That man who in everything sees himself as the crown of everything and the pinnacle of the pyramid under which he acquires his property. Man who does not recognize God above everything and his neighbour as his brother and his equal. And then, that imperfect man, greedy and insatiable, strives to seize for himself that which belongs to me, to you, to others in general. Only, our Lord and God Jesus Christ said "Greater love has no one than this, than to lay down one's life for his friends" (John 15:13). He who is ready to lay down his life for His neighbour - here He is - and these days He lays down His life so we can be together with Him. He can help us in all worldly crises, if only we ask Him.

Rulers, economists and "experts" of this world lead us to the question of bare existence here on earth. In this they do not encroach on anything deeper than the pleasures of this world. But, God leads us to eternal life. He promises us the Kingdom of Heaven. "But seek you first the kingdom of God, and his righteousness; and all these things shall be

овдје на земљи. При томе не задиру ништа дубље од овоземаљских уживања. А Бог нас уводи у живот вјечни. Он нама обећава Царство небеско. "Него иштите најприје Царство Божије и правду Његову, и све ће вам се друго додати" (Мт. 6, 33).

Док састрадавамо са Христом, док саосјећамо Његову спаситељску жртву за нас и за наше спасење, не губимо наду да ће и овоземаљске проблеме Бог најбоље ријешити. А да и ми од Њега тражимо рјешење, једно од тих рјешења могло би бити: дијелимо са браћом оно што нам је богатство наше. Јер и сам језик нам каже - богатство долази од ријечи "Бог". Богат је сваки онак који Бога носи у себи.

Није ли нам довољан примјер ријешене оскудице хљеба, кад је Христос наредио ученицима да посједају силне људе који су га слушали и дају им да једу. Бог им је рекао нека посједају и нека подјеле оно што имају. Пет хљебова и двије рибе. А кад су нахранили тиме пет хиљада људи, преостало је још дванаест котарица. "Тамо гдје Бог хоће, побјеђују се закони природе".

Највећу награду, највећу храну и наду, Бог је дао човјеку обећањем: "да сваки који види Сина и вјерује у Њега, има живот вјечни; и ја ћу га васкрснути у посљедњи дан" (Јн. 6, 40). "Који једе хљеб овај живјеће вавијек" (Јн. 6, 58).

Васкрсли Господе, васкрсни умртвљену гријесима и похотама душу моју.

Молитвеник пред Дародавцем свих добара, Васкрслим из мртвих, Господом Христом,

Епископ канадски Георгије

added unto you" (Matthew 6:33).

While we co-suffer with Christ, while we empathize with His redemptory sacrifice for us and our salvation, let us not lose hope God will best resolve the problems of this world. And let us also seek a solution from Him. One of these solutions could possibly be that we share our wealth with our brethren. The Serbian Language tells us that wealth "bogatstvo" comes from the word God. He who carries "Bog" God in himself is "bogat" wealthy.

Does not the example of the solution to the lack of bread suffice, when Christ ordered His disciples to seat the mass of people who were listening to him and to give them to eat? God said to them to be seated and let them eat what they have – five loaves of bread and two fish. And when five thousand people had been fed, there remained twelve more baskets. "There where God wills, the laws of nature are conquered".

God gave man the greatest reward, the greatest food and hope with the promise "that everyone who sees the Son, and believes on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day (John 6:40) " "He that eats of this bread shall live forever "(John 6:58).

O Resurrected Lord, resurrect my soul
deadenened by sins and vices.

Your Intercessor before the Giver of all good things, the Lord Christ who rose from the dead,

Bishop of Canada
+Georgije

**У ИМЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
УПРАВНИ ОДБОР ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ
ОПШТИНЕ СВЕТОГ СИМЕОНА МИРОТОЧИВОГ
СВОЈИМ ДРАГИМ ПАРОХИЈАНИМА ЧЕСТИТА
ПРАЗНИК НАД ПРАЗНИЦИМА РАДОСНИМ
ХРИШЋАНСКИМ ПОЗДРАВOM
ХРИСТОС ВАСКРСЕ!**

**КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА
„МАЛА ГОСПОЈИНА,,
ОЦУ ОБРАДУ ФИЛИПОВИЋУ,
ЊЕГОВОЈ ФАМИЛИЈИ, КАО И СВИМ
СРБИМА И СРПКИЊАМА У
КАЛГАРИЈУ ЧЕСТИТА ПРАЗНИК
ВАСКРСЕЊА ГОСПОДЊЕГ
ПОЗДРАВЉАЈУЋИ СВЕ РЕЧИМА
ХРИСТОС ВАСКРСЕ!**

СРБИЈА ОД 1858. ДО 1868. г.Г.

Милош Обреновић се вратио на власт у Србији по други пут као 78-о годишњи старац. Непуне две године касније 1860.г.Г. се упокојио. Ни по свом повратку на власт, иако у позним годинама, није одустао од својих принципа трудећи се да има врховну власт. За непуне две године владавине увео је смањење пореза и одређене повластице за сељаке.

По очевој смрти на власт долази његов млађи син Михаило овај пут као искусан образован човек и велики познавалац Европских прилика. Михаило је веровао да Србија мора да се припреми за велики рат против турака који би значајно коначно ослобођење и уједињење свих Срба. На овом плану је провео наредних 8 година

Кнез Михаило Обреновић

На спољнополитичком плану кнез Михаило везивао се највише за Француску па је чак и за министра војног постављен француски пуковник Иполит Монден. Михаило је увео редовно служење војног рока као обавезне годишње војне вежбе. Трудио се да што боље припреми војску наоружавајући је и шаљући младе официре у иностранство на школовање. Ово је често изискивало велике трошкове који су узроковали негодовање у народу. Јачању српске

Serbia 1858 to 1868

Milos Obrenovic returned to rule Serbia at the ripe age of 78. Two years later in 1860 he had passed away. However upon his return, despite being in his later years, he never once went against his principles, constantly striving towards strong leadership. In less than the two remaining years of his reign, he was able to reduce taxes and grant various privileges to the common villagers.

After Milos's death, his younger son Mihajlo came to the throne. This time as an experienced and educated man with a great understanding of Europe. Mihajlo believed that Serbia needed to prepare for a great war against the Turks which would bring freedom and unity among all Serbs. He spent 8 years on this plan, aligning himself with France. At one time Serbian minister of defence was French general Ipolit Monden. Mihajlo implemented regular yearly military training. He worked hard to prepare his army for battle by arming them and sending young officers abroad to receive a military education. However this proved to be very expensive and caused great disapproval among his people. Strengthening the Serbian army was opposed by both Turkey and Austria who took every action to destroy Mihajlo's intentions. On the other front, the Prince worked on strengthening his relationship with Russia which would benefit his situation from within.

His main goal was to evacuate the Turks from Serbia. This was achieved thanks to the political shortcomings and unrest in Turkey and further supported by the great neighboring powers. In the following year of 1867, after long negotiations, the Turks left the cities of Belgrade, Sabac, Soko, Uzice, Smederevo and Kladovo. When the last Turk to leave handed over the keys of these cities to the Prince, the only symbol of Turkish rule left was their flag fluttering in the wind along the Belgrade fortress.

Despite all of this, the prince never ceased to create a coalition of the Balkan states, whose main objective was to free itself from Turkish occupation.

војске супротстављале су се Турска и Аустрија покушавајући да на сваки начин осујете Михаилове намере. Кнез се на другој страни трудио да побољша односе са Русијом која је негодовала начин на који је Србија била уређена изнутра.

Један од основних циљева кнеза Михаила било је исељавање турака из Србије. Ово је успео захваљујући вештим политичким маневрима користећи немире у Турској а подпомогнут од стране великих сила коначно је успео у великој мери. Наиме године Господње 1867, после дугих преговора, турци напуштају градове Београд, Шабац, Соко, Ужице, Смедерево и Кладово. Када је посебни изасланик турски предао кнезу кључеве ових градова једини знак турске суверености над Србијом била је застава која се поред српске виорила на зидинама београдске тврђаве.

Без обзира на то кнез је непрестано радио на стварању савеза балканских земаља у циљу ослобођења од турске окупације.

Кнез Михаило никада током своје владавине није успео да постигне степен јединства у Србији коме је тежио. Његови противници никада нису одустали од својих идеја. Када је кнежев брак са мађарском племкињом Јулијом Хуњади пропао он је намислио да се ожени са својом рођаком што је у патријархалној Србији било апсолутно недопустиво. Тајно је почело стварање завере против кнеза и атентат на њега извршен је 29. маја 1868. г.Г. у Топчидеру. На челу завере био је београдски адвокат Павле Радовановић са своја три брата. Главни извршиоци атентата су похватани суђено им је и сви су стрељани.

Постојала је оптужба и против бившег кнеза Александра Карађорђевића коме је у Београду суђено у одсуству и осуђен је на осам година робије. Међутим на поступку који је вођен у Пешти 1871. г. Г. врховни суд Угарске је кнеза Александра ослободио оптужбе о било каквој умешаности у атентат.

Иако је атентат успео преврат који су атентатори имали на уму је осујећен.

Throughout prince Mihajlo's rule, he was never able to bring unity among all Serbs even though he constantly strived toward this goal. His opposition never surrendered their own ideas. When the prince's marriage to the Hungarian royal Julia Hunjadi failed, he planned to marry his close relative which was totally prohibited in patriarchal Serbia. A secret plot to assassinate the Prince was underway and executed on the 29th of May 1868. in Topcider. At the head of this plot was the Belgrade lawyer Pavle Radovanovic and his three brothers. The main perpetrators of the assassination were captured and executed.

There was also a case against the former prince Aleksandar Karadjordjevic's involvement where in his absence he was given an 8 year prison sentence. However, in the mean time the law suite was taken to the highest court under Austro-Hungarian rule and Prince Aleksandar was cleared of any charges regarding the assassination attempt.

Even though the assassination was done the change of dynasty was unsuccessful.

**АКО РАЗМИШЉАТЕ О КУПОВИНИ КУЋЕ ИЛИ
СТАНА,
О ПРОДАЈИ ПОСТОЈЕЋЕ, ОБРАТИТЕ СЕ АГЕНТУ ЗА
ПРОДАЈУ НЕКРЕТНИНА ИЗ ВАШЕ ЗАЈЕДНИЦЕ.
АКО СЕ НЕ МОЖЕТЕ КВАЛИФИКОВАТИ ЗА
КРЕДИТ САМО НАЗОВИТЕ
И ВАШ ПРОБЛЕМ БИЋЕ РЕШЕН.**

**ЗОРКА ДОМАЗЕТ
MLS. REAL ESTATE AGENT
SOUTON GROUP –ANWEST
КАНЦЕЛАРИЈА: 208-7788
ЛИЧНИ ТЕЛ: 383-5536**

**СРЕЋНА САМ ШТО МОГУ ДА ПОЗДРАВИМ СВЕ ВАС
РЕЧИМА:**

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

ДОБРОТВОРНИ ФОНД СВ. ЦАР ЛАЗАР

„А добро чинити да вам не досади...„
(Галатима 6, 9) овим речима обраћа се свети апостол Павле верним Галатима поручујући да је добротворство једна од основних врлина Хришћанских.

Као што видимо од самог оснивања Цркве Христове постојала је добротворна хуманитарна делатност у њој. Сетимо се да су и први ђакони изабрани да служе у добротворству, да се старају о трпезама љубави и о удовицама и сиромашнима.

Вођена овим примером а подстакнута љубављу према своме роду и наша Епархија Канадска је још, сада можемо рећи давне, 1991. године Господње основала добротворни фонд „Св. Цар Лазар„ Сви знамо да се тих година у отаџбини указала потреба за помоћи сваке врсте. Наша је Епархија оснивањем Фонда одговорила и овом изазову. Фонд је основан као огранак патријаршијског фонда „Човекољубље„ који је у то време био под директним надзором Његове Светости Патријарха Павла.

У Фонду, који је основан са Благословом нашега Епископа Георгија, током година су се измењивали повереници који су сво утрошено време поклањали као свој допринос помоћи унесрећенима у току минулих наметнутих нам ратова. Нико никада није тражио да се његово време финансијски надокнади очекујући једино од Господа плату у Царству Небеском.

Фонд је с годинама успео да постане добротворна организација са највише поверења на овим просторима. Највећи део разлога свакако лежи у томе што се свих ових година фонд управља принципом да сав наменски прикупљен новац (или било кава друга средства) у стопроцентном износу испоручи на назначену адресу. На другој страни и сами знамо како функционишу овоземаљске организације сличнога типа. У многим од њих ни половина прикупљених средстава не стиже на адресу примаоца.

Овај принцип испоруке новца, истина, по некада задаје мање или веће проблеме Фонду.

HUMANITARIAN FAND TZAR LAZAR

“And let us not be weary in well doing: for in due season we shall reap, if we faint not.”(Galatians 6, 9)

With these words the apostle St. Paul appeals to the devout Galatians advising them that humanitarian deeds are one of the basic foundations of Christianity.

We see this in the creation of Christ’s Church which is filled with voluntary humanitarian work. We can recall that the first deacons were chosen to spread charity and love among the widowed and less fortunate.

Along this same premise our own Canadian diocese back in 1991 founded the charity organization “Saint Tsar Lazar”. We all know that during those years there was desperate need for various different charities in our homeland. Our diocese created the foundation to meet these challenges. This Fund was a branch of the patriarchic fund known as “Love of Mankind” which at that time was under the direction of his Holiness Patriarch Pavle.

The Fund, which was created with the blessing of our Bishop Georgije, was made up of volunteers who devoted their time to those in need during the intrusion of war. None of these volunteers expected any kind of financial gain for their time but rather only asked to be acknowledged by God in the Heavenly Kingdom.

Over the years this Fund has become the charitable organization with the best reputation within our region. The main reason for this lies in the fact that throughout the years, the organization has functioned along the principles that all collected money (or any other donations) are fully guaranteed to reach the appropriate destination. On the other side there are those similar organizations, who we are all too familiar with, where in most cases not even half of the donated funds ever reach those who are in need.

However it is these same principles, regarding how money should be sent, that can create some problems. Due to the fact the fund is a branch of the organization “Love of Mankind” all donations whether financial or other, first must go

Наиме с обзиром да Фонд функционише као огранак „Човекољубља,, сва средства било новчана било физичка, достављају се најпре у Патријаршију. Одатле се средства упућују преко надлежних Епархија до коначног примаоца. Ово је процес који у неким случајевима потраје и по неколико месеци. Било је препорука да се одступи од принципа стопроцентне испоруке и да се новац шаље преко финансијских организација које узимају свој део. Међутим у фонду „Св Цар Лазар,, сматрамо да је боље некада и мало причекати а остати доследан принципијалности испоруке средстава.

Најбољи показатељи рада Фонда јесу управо поверење које он има код људи. У свакој Црквеношколској Општини у Канади постоји повереништво које добровољно координира добротворне акције на релацији ЦШО-Фонд. Поверење Фонда расте и прикупљена средства из године у годину су све већа. Круна поверења јесте и Орден Светога Саве Другога Степена којим је Фонд одликован од стране Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве.

Са надом у нашим срцима да нестане потребе за постојањем нашега Фонда. Да у Србији и српским земљама коначно засија сунце правде и просперитета, ми настављамо са својим радом. Наш Фонд руковођен будним оком Његовог Преосвештенства Епископа Георгија наставља своју мисију. Очекујемо једино да помогнемо што већем броју оних којима је помоћ потребна а да од Господа добијемо награду по заслугама својим.

Нека би Господ милостиви примио милосрђе сваког оног који својим прилогом, трудом и радом помаже фонд „Св. Цар Лазар,, и узвратио му благословом и благостањем у дому његовом и наградом у царству оних који љубе Господа. Амин.

Слуга Господњи
Протонамесник Обрад Филиповић

through the patriarchate. From there it goes through various other dioceses before it reaches the final recipient. This is a process, under various circumstances, that can take months. It has been suggested to not send the entire amount but rather go through a financial institution which would take its own fees from the total. However the “Saint Tsar Lazar Fund” believes it is better to wait a little longer and stay true to your principles.

The best indicator the fund has in revealing its hard work is the amount of trust it has earned from the people. All the Church committees within Canada have volunteers that coordinate its action in good relation with “Tsar Lazar“. The reputation of the Fund is growing and the donations are getting bigger with every year. The jewel in this crown of trust is the second level Order of St. Sava which was presented to the Fund by the Archbishop’s Assembly of the Serbian Orthodox Church.

We hope in our hearts that one day there will no longer be a need for this Fund. Until Serbia and Serbian lands have a bright future with justice and prosperity, we will continue with our work. Our Fund under the watchful eye of his Excellency Bishop Georgije continues its saga. We only hope to help more of those who are in need and ask that our Holy Father only recognizes our contribution.

May the Lord with all his holy grace openly accept those who have donated their, time, money and effort to the fund of “Tsar Lazar” and may he bless them and their homes and award them their place in the holy kingdom, where those who love the Lord belong.

God’s servant
Very Reverend Obrad Filipovic

**ВАШ ПАРОХ ОТАЦ ОБРАД ФИЛИПОВИЋ
СА СВОЈОМ СУПРУГОМ МИЛАНКОМ,
КЋЕРКИЦОМ КРИСТИНОМ
И СИНОМ ТЕОДОРОМ,
ПОВОДОМ НАСТУПАЈУЋИХ ВАСКРШЊИХ
ПРАЗНИКА ПОЗДРАВЉА СВОЈЕ
БЛАГОЧЕСТИВЕ ПАРОХИЈАНЕ РАДОСНИМ
ПОЗДРАВОМ
ХРИСТОС ВАСКРСЕ!**

ДЕЧИЈЕ

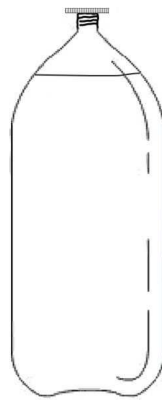
Уређује: Др. Мајда Ђорђевић
Ликовни прилози: Mike Siewert

Драги млади природњаци,
до сада смо у више наврата говорили о томе да се материја на топлоти шири, а на хладноћи скупља. Топлота је један вид енергије, која се преноси са хладнијег на топлије тело. Она такође може да врши користан рад, на пример да помера одређене предмете. На том принципу је заснован рад многих машина, међутим за сада би пригодно објашњење ове појаве било сувише сложено. Задржаћемо се на једноставнијем случају, који илуструје ту појаву .

Експеримент

Потребан материјал:

- пластична боца од око 0.5 L, са уским грлом
- (на пример од воде)
- новчић од 25 центи

Поступак:

Отворену боцу и новчић остави у замрзивачу око један сат. Након тога сипај што хладнију воду из чесме у шољу. Затим овлажи новчић и стави га преко грлића боце тако да је боца потпуно затворена. Ово треба урадити веома брзо тако да се новчић не загреје. Боца, затворена новчићем, треба да стоји у усправном положају у замрзивачу још један сат. Након тога је извади из замрзивача и обухвати је обема шакама. Боцу немој усмерити према некој особи или према неком ломљивом предмету. Након кратког времена, новчић ће бити лансиран као мали пројектил.

Објашњење:

Ваздух у боци ће се охладити и скупити. Новчић ће се такође охладити. Затим ће се вода између новчића и грлића боце замрзнути, па ће се новчић залепити за грлић. Шаке су много топлије него ваздух у боци па се топлота са њих преноси на њега, он ће се ширити, стварати притисак и одбацити новчић.

Литература:

Fran Pickering: Safe and Simple Science Tricks, Top That! Publishing, Valencia, CA, USA, 2004.

СТРАНЕ

Српска школа Свети Сава

Одмах по доласку новог свeaштеника оја Обрада школа Свети Сава је почела са радом јесени 2000. Пријавило се преко 60 дјеце у два разреда са учитељицом Љиљом Милетић. Диван почетак и много ентузијазма од стране свих: деце, родитеља и учитеља,

Следеће школске године број ђака се уполовио али је школа опстала са онима који су истрајали у намери да својој деци дају дар да могу да говоре и пишу српски језик. Зорка Марић и Марија Вујичић су наредна три године биле учитељице у српској школи. Сваке године за Светог Саву 27 јануара, школску славу, деца и учитељице наше школе припремају пригодну забаву са српским песмицама и рецитацијама. Традиција је да кумови српске школе за ту прилику обезбеде пригодне поклоне за сву присутну децу.

У школи су предавали дуго времена и учитељице Гордана Гиговић и Наталија Зоњић, мајка и кћерка. Учитељица Гордана је организовала и годишње посете позоришту за наше најмлађе. У том периоду је остварена сарадња са школом из Едмонта. Неколико пута смо угостили драге пријатеље из дечије школе из Едмонта и такође били у посети код њих.

Још једна акција за нашу децу је покренута у оквиру наше школе. Године 2004. је организован Први Васкршњи концерт који је окупио више од двадесет младих музичара српске заједнице у Калгарију. Они су нам се представили на различитим инструментима у предивној концертној сали. Ево и ове 2009. организујемо већ Шести Концерт. Захваљујући овим концертима много деце је и почело да свира различите инструменте.

Већ неку годину у школи предаје учитељица у пензији Вучица Тодоровић која са великом љубављу ради са најмлађом децом. Са нашом учитељицом Вуцом предају и предани учитељ Бојан Тошић и Марија Вујичић. Захваљујући нашим учитељима број деце која похађају школу је ове године преко 40. Лепо је видети нашу децу у великом броју како увек после школе иду са оцем Обрадом у Цркву да се прекрсте и Богу помолe.

Ево наша школа траје већ осму годину сваког петка захваљујући жељи наше деце и њихових родитеља да истрају у одржању свог језика и културе. Дођите да се заједно дружимо и помогнемо деци да постану бољи људи кроз познавање нашег српског језика и културе, и одржимо нашу српску школу Свети Сава још много година.

Зоран Милановић

Васкршњи Концерт деце и омладине српске заједнице у Калгарију, одржаће се дана 25. априла 2009. г. Г. са почетком у 15:00 часова у концертној сали

Irene Besse Keyboards Ltd
152, 6999-11th Street SE

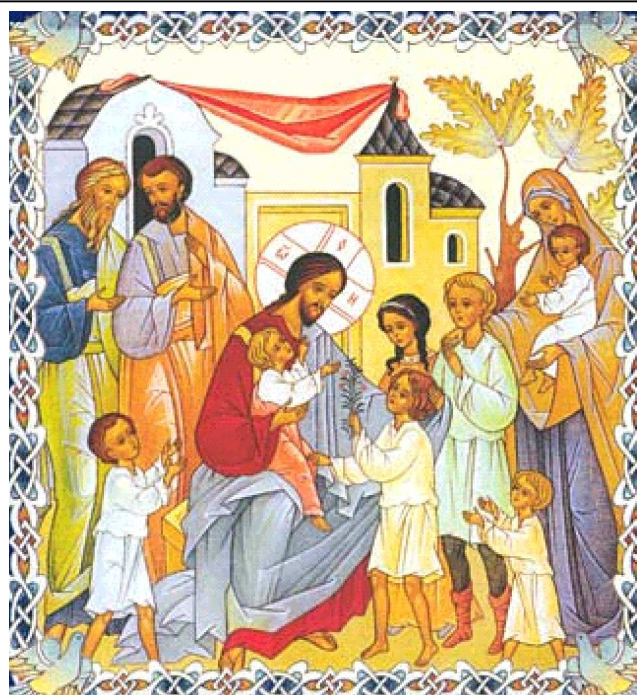
После концерта родитељи чија деца похађају Црквену Школу организују забаву у сали наше Цркве са почетком у 19 часова. Улазнице за забаву по цени од \$25 можете резервисати на телефон 244-3586.

. У цену је укључена вечера и жива музика.

ОБАВЕШТЕЊЕ!

Наша Црквена Школа наставила је са радом. Позивамо све родитеље да своју децу доведу у црквену школу где, поред српског језика, могу научити пуно тога о својој вери, култури, историји...

Школа се одржава свакога петка од 7 до 8:30 часова навече.

СКУД „ФРУЛА,, Калгари:

Позивамо све заинтересоване Србе да нам се придруже у очувању и његовању српских културно-умјетничких народних игара које организујемо у Калгарију. Ево неколико важних информација о одржавању наших проба:

- Вријеме: Недељом са почетком у 17:00
- Мјесто : Просторије СПЦ „Свети Симеон,, (2001 31 Ave. SW, Calgary)
- Подјела на групе према узрасту:
  1. Група за дјецу - од 6 до 11 година узраста – у трајању од 1-1.5 сата
Под водством Миланке Филиповић, уз асистенцију Гордане Тунић.
  2. Група за одрасле укључујући и дјецу од 12 година па на даље - у трајању од 1.5-2 сата
Под водством Тање Ђеклић.
- Чланарина:
  1. Мјесечна чланарина:- једна особа: \$25
    - породица 2 члана: \$45
    - породица 3 члана: \$60
    - породица 4 и више чланова: \$70
  2. “Drop-in систем по проби: \$10 (уколико неко није заинтересован за цијели мјесец)
- Позив је упућен и спонзорима који би жељели да својим донацијама учествују у јачању и даљем развоју нашег друштва.
- За све ваше додатне информације:
Тања Ђеклић - Телефон: 403.253.3817 / E-mail: bceklic1@shaw.ca

У очекивању вашег одзива, срдачан поздрав

ХРИСТОС ВАСКРСЕ !!!

Управни Одбор СКУД „Фрула,,

КРСНА СЛАВА

Срби су прослављали славу кроз векове начином како их је учио Свети Сава: хришћански, јеванђелски, са чашићу и достојанством. Пре примања хришћанства Срби су били многобожачки народ где је свако домаћинство имало своје божанство или заштитника породице. По доласку хришћанства на просторе насељене српским живљем усталила се Крсна Слава и Срби су почели славити светитеља кога су изабрали за свога заштитника и заступника пред Богом. Зато имамо дужност и одговорност и пред Богом и пред историјом да своју Славу славимо и да поштујемо ову освештану и међу хришћанима једиснтвену традиционалну светињу. Само ће нас то довести до давно утврђене истине да „где је Слава ту је и Србин,,.

Слава се преноси са колена на колена, са оца на сина. Када син заснује своју породицу и не живи на истом огњишту са оцем он такође слави Славу са својим укућанима, кумовима и родбином. Једном кад се почне славити, Слава се не прекида. Значење славе није у богатој трпези, пићу и песми већ славу обиљежавамо са иконом своје славе, свећем, славским колачом и житом.

На дан Славе домаћинска кућа постаје храм божији у којем је домаћин са породицом и свечарима и приноси молитве захвалности Господу Богу и своме светитељу за свакидашње дарове, за благослов Божији, узносећи молбу да их и у будуће прати благослов Свевишњег у здрављу и напретку, у животу и раду. Славска свећа се пали на дан Славе, пред само резање славског колача. Свећу пали домаћин куће са шибицом. Светлост славске свеће претставља присуство Светога Духа. Остави се да гори читав дан на дан славе и гаси је онај ко је упалио. Остатак свеће који није изгорео не смемо бацити него је однети у цркву и запалити да изгори до краја или је приложити да буде истопљена са воском за прављење свећа.

Славски колач се меси дан уочи славе и обавезно се додаје мало освећене богојављенске водице. Водица се свети на сам дан Богојављења (19 јануара) у светом храму а и парохијски

свештеници сваке године обилазе домове верника да у њима освете водицу. Колач се украшава разним украсима од теста. Сваки колач на његовом централном делу треба да има славски печат који садржи следећа слова: ИС ХС НИ КА, што значи Исус Христос побеђује. Славски колач представља жртву благодарности Господу Богу јер смо кроз Исуса Христа и Његово страдање спасени од пропасти због грехова наших.

Славско жито или кољиво се припрема од чисте пшенице и кува у чистој води. Жито се самеље и у самлевено жито се може додати шећер, млевени ораси, и сл. Жито се fino обликује и после млевеним орасима или шећером у праху. Славско жито се спрема као жртва захвалности Богу за дате земаљске плодове, а у спомен светитеља кога славимо, као и за успомену на оне наше претке који су у вери живели и истог светитеља прослављали.

Посуде које се користе за Славски колач и жито треба чувати и користити само за ту прилику а не за свакодневну употребу.

Будимо достојни наших предака и сачувајмо нашу Крсну Славу и наше обичаје.

Драгана Поповић

НОСТАЛГИЈА

Носталгија је као ветар. Дође и прође. Некад донесе ледени, бритки талас, па нам се каква језа увуче под кости и ту не помаже никаква топла вода ни покривач. Други пут опет довуче мргодне и силне кишне облаке са собом, па суза сузу стиже чак и кад не знамо због чега плачемо, а када наиђе с југа, онда нам само топла сећања и успомене навиру и тако би радо да смо опет тамо, у драгој кафаници, уз старо друштво, роштиљ и живу музику...

Деси се каткад да ветровити талас собом донесе омамљујући мирис бакине погаче, на ватри печених пурењака или оних великих породичних окупљања каквих нема више, онако из чиста мира. Бакина погача могла је данима да траје, а најлепша је била чим би се испекла, па би у сласт појели дебело изрезано парче са домаћим џемом од шљива или кајсија уз шољу топлог млека приде. Пурењаке смо увек набављали у оближњем деда Стевановом кукурузишту, јер су били највећи, најлепши и најбољи за јело, док би се он кобајаги љутио због тога, а у ствари је потајно уживао што је немирна сеоска дечурлија изабрала баш његове кукурузе, враћајући га тако у сопствено детињство и сећања. Док се месец радосно

шепурио високо на небу, кад су кукурузи већ били печени, а већи део њих и поједен, пришуњао би се он тако нама с леђа, загрлио нас и сео поред ватре где је било најтоплије, да угреје старе кости и подели коју причу са нама. Свако мало је било неко окупљање моје родбине. Сећам се, средином осамдесетих, скупили смо се код теча Пере и тетке Босе, да прославимо њихову сребрну свадбу. Пекло се прасе на ражњу, ми млади смо као помагали, поливали печење пивом, окретали ражањ, јурили за домаћим џукцем Ђонијем по дворишту, па онда опет бежали од њега, сликали се, сликали друге, скакали по тарабама, сакривали се по штагљу, јурили лопту, замајавали старије и били деца.

Ветар уме да донесе и звукове, од оних првих којих се сећамо, преко речи учитељице Милке, која је својим нежним гласом увек успевала да умири немирне духове ђака првака, још увек неспремних за велика животна дела, а престарих за вечито јурцање комшилуком за каквом лоптом. Одјекују притом и речи, одавно заборављене и смештене у дрвене ковчеге детињих снова, сада нагло истргнуте из таме, изговорених при првим неспретним покушајима да се приђе девојчицама на неки нови, другачији начин, не више грубо и нехајно као кад смо били клинци, већ озбиљније, као одрасли. Прве љубави и љубавни јади, дубоко су тада прожимали наша тела, дрмали нас као шаш на ветру и остали урезани у нашим срцима. Музика са којом смо одрастали увек нађе своје седиште у вагону који овај звучни талас собом носи. Занимљиво, некад кад је слушамо, када нема ветра прошлих времена, та музика звучи много другачије, некако удаљеније и није нам толико стало. Изгледа да се те чудесне ноте сложе како треба само кад је немирно напољу и кад се стиснемо у свој капут и навучемо крагну високо, да нам уши не бриде на ветру.

Како се одбранити од свих тих ветрова? Не помаже ту ни кабаница ни

кишобран, сунцобран, ни ветробран ... Не помаже ни трчање, стајање, шетање, ни пливање. Читање такође неће однети тај ветар тамо одакле је дошао... А и што да се бранимо?

Заразни смех моје деце и тихо вече проведено са својом породицом, мислим да је једини лек за све те ветровите але драгих нам сећања, које покажу своје зубе скоро увек кад изађемо напоље кратких рукава и чистих мисли, неприпремљени за оно што следи.

Али доћи ће они опет... Да нам угреју душу и осветле пут...

Ален Ћелић, Калгари – Канада

Март 2009. године

www.srbiusvetu.org

SD Serbia Soccer Academy
CALGARY

Спортско Друштво Србија

Наши фудбалери, ученици Фудбалске Академије, тренери и управа Спортског Друштва Србија желе да подјеле са нашим пријатељима радосну вијест: Христос Васкрсе, Ваистину Христос Васкрсе!

Већ петнаест година наше спортско друштво остварује запажене спортске резултате засноване на пријатељству, толеранцији и професионалном односу према овој чаробној игри – фудбалу. Поред чињенице да три тима (Млади, преко 35 и преко 45) са поносом представљају српски спорт и културу, посебна нам је част да истакнемо наше нове чланове – ученике Фудбалске Академије. Сан о отварању фудбалске академије, које су наши сјајни старији фудбалери гајили годинама, ево се остварује управо ове године. Већ је уписано двадесетак дјеце а први тренинзи почињу почетком маја 2009. Пожелимо ученицима и тренерима наше Академије успјешан рад и пуно среће.

Позивамо вас све да се активно укључите у рад нашег клуба са новим идејама, спонзорским активностима и навијачком енергијом и тако постанете дио нашег успјеха у годинама које долазе.

Петар Грубор, председник

Спортског Друштва Србија

МОНАСТИР ДАЈБАБЕ

Храм успенија Пресвете Богородице

Необичног положаја и унутрашњег распореда (укопан под земљу, за простор цркве искоришћен је природни облик пећине). Подигнут је 1897. г. Г. на основу чудесног виђења које је имао чобанин Петко (потоњи јеромонах Платон).

Касније је пећина проширивана како би добила облик основе цркве. На обе бочне стране су мање пећинске просторије уређене као капелице.

Унутрашњост манастира осликао је њен ктитор преподобни Симеон (Поповић), прилагођавајући сјене природном облику стена. На његовом уређењу радио је све до смрти 1941. г. Г.

На постојање цркве указује једино трем са два звоника на коме су у току радови на обнови. Тле изнад пећине у којој је храм, сада је наткривено ћерамидом да би се спречило продирање воде у цркву. Неку десетину метара навише је новији, спратни конак.

У храм се улази испод трема кроз врата не виша од 1,70 м. Ово је била вековна пракса код Срба да врата буду пониска тако да свако ко уђе кроз њих мора да се сагне тако се поклањајући месту у које улази. До манастира се најлакше долази са пута Подгорица - Петровац у близини алуминијумског комбината.

С обзиром на његову јединственост као и чињеницу да у манастиру почивају мошти преподобног Симеона овај манастир постао је духовно стечипште многих верника из манастирске околине. Манастир такође посећује огроман број ходочасника из свих крајева света.

Верске дискриминације у Србији

Недавно је српску политичку и јавну сцену уздрмало питање доношења закона о забрани верске дискриминације. Суштина тог закона, који док пишем ове редове још није усвојен, јесте у томе да проевропска и “демократска” власт у Србији, настоји да једној вековној православној земљи зарад европских интеграција и уласка у Европску Унију (и то изгледа по сваку цену!) наметне тзв. слободе јавног испољавања полности и сексуалне опредељености. Тим законом би се ни мање ни више, легализовала права хомосексуалаца на јавно деловање а касније и на склапање истополних бракова и отворено ширење свог (не)морала широм Србије. Но чудом Божијим, дан уочи почетка јавне расправе у парламенту, представници Српске Цркве а са њом и представници других традиционалних цркава и верских заједница су сазнали за ову нечасну намеру и брзом реакцијом бар накратко стопирали доношење овога закона.

Одмах се дигла права халабука и галама. Не зна се од кога пре. Најгласнији су били наравно представници тзв. невладиних организација, хомосексуалних удружења, сорошевских медија и на највећу жалост представници неких политичких партија. Кажу да је то отворена верска дискриминација против хомосексуалаца и њихових права као грађана као и дискриминација већине против мањине. Питам себе и вас: дал’ је могуће да је наш православни српски народ а и остали с њим гласао и изабрао овакве своје представнике да би га данас са хомосексуалцима уводили у Европу?! Ја чврсто верујем да није, јер зна наш народ добро да: *”ни блудници, ни идолопоклоници, ни прељубници, ни рукоблудници... неће наслједити Царство Божије.”* (1. Кор. 6.9-10) Зна наш народ врло добро шта је вера а шта невера. Али ко пита народ, уосталом? Нажалост, данас је много гласнија шачица неморалних и проданих душа, који би узгред речено сви могли стати у један аутобус или мало већи комби од читавог једног народа.

Тек када се огласила Српска црква а са њом и остале традиционалне цркве и верске заједнице својим заједничким саопштењем настаје прави хаос. Новински наслови и коментари су препуни арогантним чуђењима и питањима: “Докле ће нас попови кочити да идемо напред?” или “Тито је крив што није завршио посао са њима” док један анонимни коментатор чак каже да би “Цркву требало зарад добробити друштва вратити у средњи век јер јој овде није место”. Боже ти помози! Да ли је могуће да се у 21. веку овако јавно износе и објављују шиканирања? И то од оних којима су пуна уста демократије! А шта се заправо дешава?! Сада они који се тобоже боре против некакве дискриминације отворено дискриминишу друге-цркве и верске заједнице. Долази до чисте замене теза. Хомосексуалне мањине и њихови подражаваоци отворено дискриминишу огромне религијске већине. И то повезују са причом да је Црква против евроинтеграција, демократизације друштва па чак иду дотле да тврде да Србијом влада “православна цамахирија” што нема везе са истином и чистом памећу. Њима заправо смета када Црква проговори док хомосексуалци могу да причају до миле воље. Ако су толике демократе као што кажу (ја више волим да их зовем де(м)онократе) зашто им смета када проговори једна вишевековна институција као што је Црква, која по последњем испитивању јавног мњења, сачињава више од 95% православног живља у Србији, док хомосексуалне организације које званично постоје од 2000. године у Србији и којих чисто сумњам да има и 0.01% имају то исто право? Смета им јер нису демократе као што тврде. То су лажне демократе!

Манимо их се на кратко. Такви и не заслужују нашу пажњу. Покушаћу сада укратко да објасним, да би се разбистрила истина због чега смо ми православни хришћани конкретно против овога закона као и какав је став наше Српске Цркве по питању уласка у “обећану земљу” Европску Унију за коју кажу да им сметамо.

Прво: По учењу православне Цркве заснованом на Светом Писму и Предању Св.Отаца *“брак је света тајна којом се два лица супротног пола, мушко и женско, на начин прописан Црквом, везују доживотном духовном и телесном везом ради потпуне животне заједнице и рађања и васпитања деце”* (Д.Перић, Црквено право стр.258). Из овога јасно произилазе три брачна услова: први, да су два лица супротног пола; други, да постоји слободна воља оних који желе да ступе у брак и трећи; који дају пред свештеником у присуству сведока и пријатеља.

Из реченог се да видети да Црква врло јасно и прецизно искључује сваку могућност склапања некаквог брака између два лица истог пола. То се јасно види из наставка дефиниције брака када се говори о рађању и васпитању деце. О каквом би се рађању говорило када би постојала могућност истополног брака? Ни о каквом наравно. Зато су Св. Оци ово врло јасно нагласили да би тиме спречили било какву могућност да се у Цркви такви бракови одобравају. (иако данас имамо неке “цркве” које то одобравају. Питам се на основу чега? На Св. Писму сигурно није јер у њиму се изричито заповеда *“с мушкарцем не лези као са женом, гад је пред Господом”* (Трећа књ. Мојсијева 18.22)) Дакле, вековно искуство Цркве нас учи да су поменуте тежње и болесне склоности хомосексуалаца велики грех и да не може и не сме бити било каквог сексуалног односа међу лицима истог пола нити каквог склапања брака. Црквени канони чак изричито наређују да се такви најстрожије санкционишу и казне и да им се забрани Свето Причешће све док се не покају и то минимум 10 година. (Наравствена правила Св.Василија Великог).

Ово наравно може да се тиче оних који себе иоле сматрају верујућим. Секуларни човек се може запитати: добро а шта то онда обавезује атеисте и неверујуће и зашто им Црква спутава те полне слободе? Одговор је да Црква никога не спутава, она само учи оне који хоће да иду за Христом. Бог је човеку дао слободу и на сваком човеку као индивидуи је да ли ће ту слободу

употребити на добро или на зло. Егоистичка присила нити је својствена Богу нити Цркви. Напротив, наша Црква сматра да хомосексуалци имају законом загарантована своја лична права као уосталом сви грађани и она им гарантују између осталог и њихову личну полну слободу. Њима нико не брани да буду то што јесу. Црква је само против тога да они то своје болесно стање, за које сматра да је неморално, штетно, саблажњиво и на крају душепогубно јавно пропагирају и намећу једној огромној већини која је против тога. Црква је против дискриминације већине. То је једина истина.

Друго: Све ово крајње недобронамерно поменута господа повезује са причом око тзв. евроинтеграције Србије, уласка на белу шенгенску листу и уласка у Европску Унију. Намера је да се Црква шиканира као конзервативна установа која је против демократског прогреса друштва. Ово наравно није истина јер верници Српске Цркве су и грађани Србије. Ти грађани су већински за поменуте интеграције. Како онда Црква може бити против тога? Она је за све оно за шта су њени верници али она истовремено исказује и неке своје стрепње и страхове. Поготово те страхове исказујемо ми који живимо на Западу и који смо се мало боље упознали са чарима тог и таквог света. Један од таквих био је и велики српски мислилац, теолог и духовник 20.века, о.Јустин Поповић који ће ускоро ако Бог да бити прибројан реду светитеља из рода нашега, који је проевши једно извесно време у Европи написао о каквој се запараво Европи ради. Између осталог он каже:

”Европа почива на човеку као темељу. Човек је мерило свих ствари видљивих и невидљивих и то европски човек. Истина је оно што он прогласи за истину, смисао живота је оно што он прогласи за смисао, добро и зло је оно што он прогласи за добро и зло. Кратко речено европски човек је себе поставио за бога јер пошто нема Бога онда сам ја бог....зар не примећујете да је европски човек претворио Европу у фабрику идола? Готово свака ствар је постала културни идол. Отуда је наше доба

идолопоклоничко доба. Реците нам зар се европски човек не клања риђој иловачи, када љуби само земљано, иловачно тело своје, када тврди: тело сам и само тело! Нема сумње Европа не пати од атеизма већ од политеизма, не пати од немања богова, већ од премногих богова. Изгубивши правога Бога, она је хтела своју глад да засити стварањем многих лажних богова и идола. Створила је идоле од религије и њених представника, од технике и њених изума, политике и њених партија, од моде и њених манекена....Гурманство за ставрима је главна одлика европског човека. Главно је одржати се у животу. Како? То не подилази под контролу савести. Живот је кланица на којој јачи има право да закоље слабијег. Штавише слабији људи су материјал за јаче....“(Православна Црква и екуменизам,изд.Манастир Хиландар

1995.стр.83-85)

Због овакве Европе наша Црква је скептична и плаши се за своје стадо. Поучена горким вековним искуством да када год су Срби улазили у заједнице са другима у много мање федерације него што је ЕУ и да су из ње су излазили окрвављени и рањени као физички и економски богаљи она се сасвим оправдано плаши шта се може десити уколико Србија и српски народ уђе у ту тзв.супер државу. Још уколико се томе дода да морамо да платимо цену признавања хомосексуалних бракова (што је права верска дикриминација) онда је боље да се сви вратимо на село и чувамо овце.

Јереј Милош Пурић
парох ванкуверски

KARAMAN TRANSPORT RESIDENTIAL MOVING

За све ваше потребе приликом пресељења можете се обратити превознику из ваше заједнице. Вишегодишње искуство је гаранција наше добре услуге!

ЉУБИНКО КАРАМАН 403/990-3767

Користим ову прилику да вам свима честитам празник Васкрсења Христовог радосно вас поздрављајући речима:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!!

Српска Православна Црква Светог Симеона Мироточивог у Калгарију
Serbian Orthodox Church St. Simeon Mirotocivi in Calgary

ЖЕЛИТЕ ЛИ ДА ПОСТАНЕТЕ ЧЛАН ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ?

Управни одбор ЦШО. Светог Симеона позива све заинтересоване парохијане да приступе њеном чланству. Својим приступом чланству дајете подршку својој Цркви и поспешујете њен успешан рад.

Члан ЦШО. може постати свако пунолетно лице: „које по мишљењу парохијског свештеника редовно испуњава своје духовне и материјалне обавезе према Цркви и општини...„(Статут 56, 29.13)

У ове обавезе спадају примеран живот по моралном учењу Цркве, редовно учествовање на Богослужењима, редован пост, причешће, слављење Крсне Славе, свећење водице, спремност за одбрану интереса Цркве....

ДОБРО ДОШЛИ!!!

Управни одбор користи ову прилику да се захвали свим некадашњим и садашњим члановима ЦШО. на несебичном раду и труду уложеном за добро своје Цркве. Нека би им Господ узвратио многоструко благодаћу и благостањем у њиховим честитим домовима.

Одани вама и Српској Православној Цркви
чланови управног одбора ЦШО.